

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Contra Malignvm Io||hannis Eccii Ivdici-||vm, Svper
Aliqvot || Articvlis, A Fra||tribvs Qvibvs||dam Ei
Svppo-||sitis, Mar||tini Lv-||theri || Defen||sio**

Luther, Martin

[Leipzig], [1519]

VD16 L 4252

Articvlvs Primvs Nihil tenet de concilijs generalibus, quia non representant
vniuersalem ecclesiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32690

tationibus conformer, qui inferna millies merui tamē, quando sic p̄-
citum est in oculis misericordiæ dei, non abiiciam gratiam eius, &
cum inuidia inuidisq; ac maleuolis calumniatoribus, libenter nego-
tiū habeo non minore fiducia veritatem contra mendacia defen-
sus, quam illi præsumpserunt mendacia contra veritatem producere.

Q VARE te lector charissime rogo, in hac re, nec mihi, nec Eccle-
siae, nec fratribus illis faueas, sed puræ & simplici veritati purum & a stu-
dijs partium alienum animum aduerte solumq; id specta, nō, quā mul-
ta illi vel ego adduxerimus: sed quā apte, quā proprie, vel ad sacrā
scripturam, vel ad iustam rationis opinionem. quod a te hoc nomine
quam enixe peto, qd̄ mei moris sit, nō adeo multa, sed eadem pro-
prie, & quantū fieri potest: apte ad rem adducere. Ecce contra, vni-
us scopus sit, quā plurima, eademq; tum peregrina, tum pugnantiā
producere solum, vt multa salua coacta, multū spuat: nulla prorsus
ratione habita, vnde, qua, quid, aut quo valeat quod loquitur. Neq;
em̄ mihi in istis sophistis aliud æque displicet, quam qd̄ dedita ope-
ra, a verbis sacræ scripturæ fugiunt. Quorū vnus mos est dicere, san-
cti sic dixerunt: nunquid tu maior es patre nostro Abraham? Tu ve-
ro lector, illud Augustini vtrinq; adhibeto fidelissimum documen-
tum, quo dicit, Ego solis eis libris, qui Canonici appellantur, hunc ho-
norem deferre didici, vt nullū scriptorem eorum errasse firmissime
credam: ceteros vero, quantalibet sanctitate doctrinaq; præpollat,
ita lego, vt non ideo verum existimem, quia ipsi sic senserunt: sed si ca-
nonicorū librorū autoritate, vel probabili ratione, mihi persuadere
potuerunt. hoc est, qd̄ b. Paulus quoq; dicit. Omnia probate, qd̄ bo-
nū est, tenete. Has sancti spiritus regulas Ecclesie meae semper & egre-
gie cōtempnit, verba textus in sacris literis prorsus pro fabulis habet.
Quo fit, vt neq; scripturas ipsas, neq; patrum, quos iactat sententias
recte possit, aut intelligere, aut aptare: & hac temeritate impleat illud
Pauli. i. Timo. i. volentes esse legis doctores, cum ignorent, neq; quid
loquantur, neq; de quibus affirmant. Quæ omnia, an vere de Eccle-
sia dixerim, iam Ecce tu ipse lector clare videbis. Cæterum, quod in Ec-
clesia mihi inuehendi digna esset occasio, quia pactum, quod tanto tu
multo nobis Lipsiæ extorsit, ipse primus hoc maledicæ scriptiois ge-
nere, sine causa rupit, interim dissimulabo. cōtentus, quod scidifrago
& maledico calumniatori coactus sum respondere, gaudensq; qd̄ non
mihi, sed suæ temeritati imputare cogitur, pacti læsa iura, vale
opime lector.

ARTICVLVS PRIMVS

Nihil tenet de concilijs generalibus, quia non re-
presentant vniuersalem ecclesiam.

Hunc non esse meum, credo, intelligit quicunq; resolutiones meas
& dialogum contra Syluestrum legerit, quando id vnicuique deploro.

gemo, nos dignos non esse videre legitimum concilium. Vt taceam, quod ipsa fraternalis latinitas, a tropo meae locutionis abhorrens, satis indicat, inuidiae commentum esse. Sed Eccius: si boni viri voluissent officio fungi: fratres compescere debuit, aut fratrum Mercurios & sententiam meam (quam utique nouerat ostendere. Nunc vero, vt ostendat se gaudere alienis malis, addit super dolorem vulnenum, & virulenta mendacia fratrum confirmat, eo ipso quo non compescit, praesertim, non audita parte altera. Certus enim sum, hoc nolle ipsum a me sibi fieri, quod ipse facit mihi. Neque patiar eum se expurgare, quod meam personam non designatam a se forte dicet. Non enim alio studio nomen meum his suis laruis ineptissimis interseruisse credi potest, quam, vt haec monstra mihi inureret: tantus est homini ex male dicta gloria, inuidiae morbus.

CREDO autem auditores meos forte dixisse, Concilium generale saepius errasse, & errare posse tum, qd' rara sunt concilia illa legitime generalia, quale Nicenum fuit: hoc enim dicentes, verissime dixerunt. At illi pro rusticitate sua, ex particulari mox intulerunt vniuersalem, omne videlicet concilium reprobatum assumentes. Hoc autem eo facilius credo, quod multa similia mihi ab eisdem impacta sunt, nam cum docerem opera quaedam bona male fieri, mox criminati sunt, quod omnia opera bona negarim. Et cum sanctos inuocari pro pecunia & re temporali, parum christianum esse docuissem, statim inuidia magistra factauerunt, me cum Pighardis negare sanctorum culturam. adeo his Ecclesianis theologis placet error, & populi christiani seductio, vt eos pro ventris suo, non pudeat etiam apertae veritati resistere. Ita Concilium quodlibet negari a me mentiuntur, vbi aliquid vniu, vel errasse, vel errare posse dixi: digni plane discipuli Eccio mgro.

SECVNDVS ARTICVLVS.

Papam negauit vicarium Christi.
Petrum negauit principem Apostolorum.

Hic vide: quae te lector: an Eccium meum debeas theologum, an sophistam existimare.

PRIMUM fraternalis inuidia, articulos non integre posuit: omittens hanc partem (iure diuino.) nam, si hanc addas, catholici sunt articuli. sed Eccij videamus inextimabilem, & vere Eccianam eruditionem.

Assumens enim articulos confutandos: iure diuino: multam sane euomit probationum crapulam. auctoritates scripturae & patrum sic tractans, vt appareat a conuiuio, & a calicibus hanc crapulam ab eo eructatam.

PRIMO probat ex promissione Petro facta, Matthei decimosexto. Tu es Petrus, & super hanc petram aedificabo &c. hoc est, iuxta Eccium. Tu es vicarius Christi, & Apostolorum princeps. Iste est enim modus scripturae interpretandae apud Eccium. Neque enim aliter

A iij